

SATYRYK (1) *sb m*

N sg satyryk.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*Autor, twórca satyr [satyricus – poeta który takowe wiersze składa Mącz 369d; wierszów pisarz – satyricus Cn]: gdyż się częstokroć rodzą synowie niepodobni oycóm: bywa to częstém/ że się z dobrych źli/ á ze złych dobrzi rodzą: tak iż nie bez przyczyny Sátyrik nápiął [scripserit satyricus]/ *Malo pater tibi fit Therfites, dum modo tu fis AEcide fimilis [...]* ModrzBaz [41]v.*

MN